

ועדת הבחירות המרכזית לכנסת ה-20

القاضي سليم جبران
رئيس لجنة الانتخابات المركزية

השופט סלים ג'ובראן
יושב ראש ועדת הבחירות המרכזית

תב"כ 22/20

העותר: שופאני חנא

נגד

המשיבה: מפלגת הליכוד

עתירה למתן צו מניעה על פי סעיף 17ב לחוק הבחירות
(דרכי תעמולה), התשי"ט-1959 (להלן: חוק הבחירות).

החלטה

1. העותר פנה אליי בבקשה כי אורה להסיר מהאינטרנט סרטון של המשיבה שמכונה בתור "סרטון דאע"ש". בסרטון זה, מצולמים מספר שחקנים הנחזים לפעילים של ארגון הטרור "המדינה האסלאמית" (הידוע גם בתור ארגון דאע"ש) נוסעים ברכב בסביבה מדברית ומניפים דגלים של הארגון. על הרכב, יצוין, מודבק סטיקר "רק לא ביבי". אז, הרכב עוצר ליד רכב נוסף ואחד מהשחקנים הנחזים לפעילים בארגון שואל, במבטא ערבי, "איך מגיעים לירושלים אח שלי?", והנהג ברכב הנוסף עונה לו "קחו שמאלה". מיד לאחר מכן נכתב על המסך: "השמאל יכנע לטרור". בסוף הסרטון מופיע הסלוגן של רשימת הליכוד בבחירות.

2. העותר מבסס את עתירתו (הלאקונית) על מספר עבירות המנויות בחוק העונשין, התשל"ז-1973, וביניהן, בלשונו: פרסום הסתה לגזענות, איסור על החזקת פרסום גזעני, הסתה לאלימות או לטרור, החזקת פרסום המסית לאלימות או לטרור. לשיטתו, היות שמדובר בארגון טרור, הוא "מצפה מנבחרי ציבור בזאת לקיים תעמולת בחירות בתום לב אך לצערי הדבר לא נעשה. לא נתפס בעיניי שלחבור לארגון טרור הוא עבירה פלילית וביטחונית אך להשתמש בארגון הטרור לצורך תעמולת בחירות הוא דבר חוקי".

3. המשיבה טוענת כי דין העתירה להידחות: על הסף ולגופו. על הסף, היות שמדובר בעתירה כוללנית ("שאינה כוללת ניתוח עובדתי ומשפטי של כל אחד מהוראות חוק העונשין"), ונוכח העדר פנייה מוקדמת.
4. עוד טוענת המשיבה כי דין העתירה להידחות לגופה. לשיטתה, מדובר "בסרטון סטירי שביקש להעביר מסרים באמצעים קומיים. צופה סביר שמתבונן בסרטון יודע, כי מדובר בסיטואציה דמיונית לחלוטין. אין בסרטון מוטיב המביע, כפי שטוען העותר בצורה מרחיקת לכת, תמיכה בארגון טרור. כל צופה סביר יודע, כי ישראל נלחמת בדאע"ש ובחמאס ואינה תומכת בהם. מטרת הסרטון הייתה להעביר מסר, על דרך הסטירה וההומור, לפיו התפיסה הביטחונית של הליכוד היא מלחמה ללא פשרות... הסרטון ביקש להעביר לצופיו מסר לפיו, ענייני הביטחון של המדינה הוא נושא חשוב שעל הבוחרים במדינה לשקול במסגרת קבלת ההחלטה בעד מי להצביע בבחירות" (סעיפים 3-14 לתגובה). עוד טוענת המשיבה כי מטרת הסרטון לא הייתה להסית לגזענות או לקרוא לאלימות, וכל שיש בסרטון, כאמור, הוא המסר הפוליטי הנ"ל.
5. דין העתירה להידחות. ב-תב"כ 9/20 יונה נ' בנט (5.2.2015), קבעתי כי סמכותי כוללת מתן צווי מניעה (במשורה) בגין תוכן של תעמולה בהתאם למבחן הוודאות הקרובה. עוד קבעתי שם כי "סמכותי אינה כוללת גניזת תעמולה שהדעת אינה נוחה ממנה. הסרטון מוגן מכוח חופש הביטוי הפוליטי, שניתן להגבילו רק אם קיימת ודאות קרובה כי הוא יביא לפגיעה קשה וחמורה באינטרס" (שם, בפס' 12).
6. דברים אלה יפים לענייננו. כאמור, העותר מנסה לבסס את עתירתו על מספר רב של עבירות מחוק העונשין. עם זאת, אינני סבור כי ישנה וודאות קרובה כי הסרטון יוביל לפגיעה בשלום הציבור או לביצוע עבירה כלשהי. קיים מרחק רב בין חברות בארגון טרור (האסורה על פי החוק) לבין שימוש בארגון מעין זה במסגרת סרטון בחירות, ואין הראשון מלמד על האחרון, בניגוד לטענת העותר.
7. בנוסף, אני מקבל את עמדת הליכוד, על פיה המוטיב הדומיננטי בסרטון הוא המסר הפוליטי הגלום בו ביחס לתפיסה הביטחונית של המפלגה והעומד בראשה. הסוגיה הביטחונית היא סוגיה שבלב המחלוקת הציבורית ומעסיקה רבות, ובצדק, את ציבור הבוחרים ורשימות המועמדים.
8. לכשעצמי, אני סבור כי היה עדיף אילו הליכוד הייתה בוחרת להעביר מסר מעין

זה באופן חיובי ולא על דרך השלילה, ולא תוך שימוש במוטיבים הקושרים לכאורה בין השמאל הפוליטי לארגון טרור (השוו: תב"כ 7/20 טיבי נ' ישראל ביתנו (4.2.2015)). אולם, כמובן, שאין בכך כדי להצדיק את גניזת הסרטון.

9. סוף דבר, העתירה נדחית. בנסיבות העניין, יישא העותר בהוצאות המשיבה בסך של 2,500 ש"ח.

ניתנה היום, ד' באדר התשע"ה (23.2.2015).

סלים ג'ובראן
שופט בית המשפט העליון
יושב ראש ועדת הבחירות
המרכזית לכנסת ה-20